

Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 16

- 16,1 ויסעו, מאילם, ויבאו כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר-סין, אשר בין-אילם ובין-סיני--בחמשה עשר יום לחדש השני, לצאתם מארץ מצרים.
- 16,2 וילינו (וילונו) כל-עדת בני-ישראל, על-משה ועל-אהרן--במדבר.
- 16,3 ויאמרו אליהם בני ישראל, מי-יתן מותנו ביד-יהוה בארץ מצרים, בשבתנו על-סיר הבשר, באכלנו לחם לשבע: כי-הוצאתם אתנו אל-המדבר הזה, להמית את-כל-הקהל הזה ברעב. {ס}
- 16,4 ויאמר יהוה אל-משה, הגני ממטיר לכם לחם מן-השמים; ויצא העם ולקטו דבר-יום ביומו, למען אנסנו הילך בתורתם. אם-לא.
- 16,5 וקיה ביום הששי, והכינו את אשר-יביאו; וקיה משנה, על אשר-ילקטו יום יום.
- 16,6 ויאמר משה ואהרן, אל-כל-בני ישראל: ערב-וידעתם, כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים.
- 16,7 ובקר, וראיתם את-כבוד יהוה, בשמעו את-תלנתיכם, על-יהוה; ונחנו מה, כי תלונו (תלינו) עלינו.
- 16,8 ויאמר משה, בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע, בשמע יהוה את-תלנתיכם, אשר-אתם מלינים עליו; ונחנו מה, לא-עלינו תלנתיכם כי על-יהוה.
- 16,9 ויאמר משה, אל-אהרן, אמר אל-כל-עדת בני ישראל, קרבו לפני יהוה: כי שמע, את תלנתיכם.
- 16,10 ויהי, כדבר אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל, ויפנו, אל-המדבר; והנה כבוד יהוה, נראה בענן. {פ}
- 16,11 וינדב יהוה, אל-משה לאמר.
- 16,12 שמעתי, את-תלונת בני ישראל--דבר אליהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר, ובבקר תשבעו-לחם; וידעתם, כי אני יהוה אלהיכם.
- 16,13 ויהי בערב-ותעל השלו, ותכס את-המחנה; ובבקר, קימה שכבת הטל, סביב, למחנה.
- 16,14 ותעל, שכבת הטל; והנה על-פני המדבר, זק מחספס--זק ככפר, על-הארץ.
- 16,15 ויראו בני-ישראל, ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא--כי לא ידעו, מה-הוא; ויאמר משה, אליהם, הוא הלחם, אשר נתן יהוה לכם לאכלה.
- 16,16 זה הדבר, אשר צוה יהוה, לקטו ממנו, איש לפי אכלו: עמר לגלגלת, מספר ופשתיתכם--איש לאשר באהלו, תקחו.
- 16,17 ויעשו-כן, בני ישראל; וילקטו, המרבה והממעט.
- 16,18 וימדו בעמר-ולא העדיף המרבה, והמעט לא החסיר: איש לפי-אכלו, לקטו.
- 16,19 ויאמר משה, אליהם: איש, אל-יותר ממנו עד-בקר.
- 16,20 ולא-שמעו אל-משה, ויותרו אנשים ממנו עד-בקר, וירם תולעים, ויבאש; ויקצף עליהם, משה.
- 16,21 וילקטו אתו בבקר בבקר, איש כפי אכלו; וחס השמש, ונמס.
- 16,22 ויהי ביום הששי, לקטו לחם משנה--שני העמר, ליבאו כל-נשיאי העדה, ויגידו למשה.
- 16,23 ויאמר אליהם, הוא אשר דבר יהוה--שבתון שבת-קדש ליהוה, מחר: את אשר-תאפו אפו, ואת אשר-תבשלו בשלו, ואת כל-העדר, הניחו לכם למשמרת עד-הבקר.
- 16,24 ויניחו אתו עד-הבקר, באשר צוה משה; ולא הבאיש, ורמה לא-קימה בו.
- 16,25 ויאמר משה אכלהו היום, כי-שבת היום ליהוה: היום, לא תמצאוהו בשדה.
- 16,26 ששת-ימים, תלקטוהו; וביום השביעי שבת, לא יהיה-בו.
- 16,27 ויהי ביום השביעי, ויצאו מן-העם ללקט; ולא, מצאו. {ס}
- 16,28 ויאמר יהוה, אל-משה: עד-אנה, מאגתם, לשמר מצותי, ותורתי.

- 16,29 ראו, כי-יהוה נתן לכם השבת--על-כן הוא נתן לכם ביום הששי, לחם יומים; שבו איש תחתי, אל-יצא איש ממקומו--ביום השביעי.
- 16,30 וישבתו העם, ביום השביעי.
- 16,31 ויקראו בית-ישראל את-שמו, מן; והוא, קזרע גד לבן, וטעמו, כצפיחת בִדְבָשׁ.
- 16,32 ויאמר משה, זה הדבר אשר צוה יהוה--מלא העמר ממנו, למשמרת לדרתיכם: למען יראו את-הלחם, אשר האכלתי אתכם במדבר, בהוציא אתכם, מארץ מצרים.
- 16,33 ויאמר משה אל-אֶהֱרֹן, קח צנצנת אמת, ותן-שמה מלא-העמר, מן; והנח אתו לפני יהוה, למשמרת לדרתיכם.
- 16,34 כאשר צוה יהוה, אל-משה; ויניחהו אֶהֱרֹן לפני העדת, למשמרת.
- 16,35 וכני ישראל, אכלו את-המֶן ארבעים שנה--עד-בָּאֵם, אל-אֶרֶץ נושבת: את-המֶן, אכלו--עד-בָּאֵם, אל-קצה אֶרֶץ כְּנָעַן.
- 16,36 והעמר, עשרית האיפה הוא. {פ}